

האבירים הרדומים

אגדה פולנית

פולין הייתה תמיד ארץ של אבירים חזקים ואמיצים. באגדות רבות מסופר שהאמיצים מבין האבירים לא מתו מעולם אלא הם רדומים כבר מאות בשנים במערה תחת הר פיסאנה. פעם נכנס איש זר לנפחיה של כפר קטן. הוא הבטיח לנפח תמורה נאה על ביצוע עבודה מיוחדת, אך זאת בתנאי שהדבר יעשה בסודיות ולא יתגלה לאיש. הנפח הסכים. ואז הזר הוציא מתחת מעילו מטיל זהב ואמר לנפח לעשות ממנו פרסה לסוס. כאשר הדבר בוצע הזר הוביל את הנפח לעמק קוסציאלסקי. אחרי הליכה ארוכה הם הגיעו לפתח מערה מוסתר בין סלעים ושיחים. אור זהוב בהיר ביותר בקע מהמערה.

על רצפת המערה ראה הנפח חיל אבירים, ישנים בשריון מלא, כשקסדות שעל ראשיהם נשענות על אוכפים, כמו על כריות. בידיהם החזיקו קרדומי קרב וחניתות. לאורך קירות המערה ישנו בעמידה סוסים נהדרים, מפורזלים בזהב ומכוסים בשמיכות עשויות בדים עדינים. הזר ציווה על הנפח להחליף פרסה שבורה של הסוס הגדול ביותר שביניהם. הסוס לא התעורר גם כשהנפח סמר את הפרסה לרגלו. מובן שהנפח המטיר על הזר שאלות רבות ושמע כי האבירים ישנים במערה כבר מאות שנים ולא יתעוררו אלא אם יגיע זמן לקרב אדיר. ביום זה, אמר הזר, רעם ירעיד שמיים וארץ, עצי אורן גדולים ישברו כמו מקלות וסלעים ענקיים יתגלגלו במורדות ההרים. אזי יצאו

האבירים מהמערה כדי להילחם שוב למען פולין.

כשהנפח גמר את עבודתו הוביל אותו הזר שוב לכפרו והשביע אותו לא לגלות לאף אחד מה שראו עיניו. אזי נתן לו שק זהב תמורת העבודה ונעלם.

אלא שהנפח לא יכול היה לנצור את לשונו. תחילה סיפר את מה שראה לאישתו ואחר כך לשכניו. כעבור זמן קצר כל הכפר שמע את הסוד. אך ברגע שהנפח לא עמד בשבועתו הזהב שבשק הפך לחול. הנפח חיפש את המערה עוד פעמים רבות אך לא הצליח למצוא אותה מעולם.